

РЕШЕНИЕ

№ 2089

гр. София, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9189** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба от К. И. И. срещу Решение № Ж-588/ 04.08.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11К-00-9/ 10.06.202 г., подадена от К. И. И. срещу [фирма] и [фирма]. Жалбоподателката оспорва решението на КЕВР като материалнонезаконно съобщено. Претенцията ѝ е да ѝ бъдат върнати надветите суми и да ѝ предложат подходяща мощност за отоплението на ток. Моли за отмяна на обжалвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Ч. Р. България“ -АД чрез процесуалния представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Ч. Електро България“ –АД, редовно призована, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № Е-11К-00-9 от 10.06.2021 г., подадена от К. И. срещу [фирма] и [фирма] с твърдения, че жалбоподателката не може да сключи договор за доставка на електрическа енергия за битови нужди, въпреки че има удостоверение за въвеждане в експлоатация на обекта за присъединяване от месец декември 2011 г. Искането е енергийното дружество да фактурира консумираната електроенергия за обекта по битови цени.

Становището на „Ч. Р. България“ –АД, постъпило в Комисията на 02.07.2021г. е следното : За обект къща и ателие в парцел Х.-846, кв. 41,[жк], [населено място], е подписан Договор за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителната мрежа (ДПЕРМ) № 50397 от 14.07.2006 г. между [фирма] и К. И.. Предоставената мощност за обекта е 11 kW, като присъединяването на същия е било предвидено да се осъществи чрез изграждането на нов трафопост. ДПЕРМ на обекта е подписан през 2006г. и с оглед дългия срок от подписването му, през месец май 2020 г. по искане на клиента, същият е преразгледан, като е издадено ново Становище с изх. № [ЕГН] от 29.05 2020г. за условията и начина за присъединяване на клиенти към електрическата мрежа. Съгласно становището за условията и начина за присъединяване, присъединяването на обекта ще се извърши изцяло от съществуващите съоръжения - мрежа НН на ТП „Д. градина С.“, като ще се използва и съществуващият трифазен електромер (използван досега за строителни нужди). В съответствие с променените условия за присъединяване на обекта е изготвено Споразумение към ДПЕРМ, като клиентът е уведомен на 01.07.2020г. да се яви за получаване и подписване на същото. В него е описано, че предоставената мощност за обекта е 11 kW и клиентът не дължи цена за присъединяване, тъй като същата е платена с ДПЕРМ от 2006г. Към този момент предложеното Споразумение към ДПЕРМ не е подписано от клиента. [фирма] е уведомило жалбоподателката, че след подписване на Споразумението към ДПЕРМ следва да подаде заявление в Центъра за обслужване на клиенти за сключване на договор за продажба на електрическа енергия с доставчик, като в случая имотът е въведен в експлоатация и ще се ползва електрическа енергия за битови нужди.

На 16.07.2021 г. е постъпило ново писмо от И., с което са изложени същите искания и е изложено твърдението, че предложеното споразумение към ДПЕРМ е неясно написано, поради което не го е подписала.

С оспореното Решение № Ж-588/ 04.08.2021г. КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратила административното производство по жалба с вх. № Е-11К-00-9/ 10.06.2021 г., подадена от К. И. И. срещу [фирма] и [фирма].

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентния занаем независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 142 от Наредба № 3 /21. 03. 2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени

достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Не се спори, че между [фирма] (впоследствие [фирма] като правопреемник) и К. И. е сключен ДПЕРМ № 50397 от 14.07.2006г. с предоставена мощност за обекта 11 kW. Съгласно договорите за продажба на електрическа енергия, доставката на електрическа енергия е била за строителни цели и фактурите за консумирана електрическа енергия са били издавани по цена за небитови нужди. Във връзка с подаденото заявление за промяна на статута на обекта относно фактуриране на електроенергия от небитово потребление за битово [фирма] е изготвило на Становище с изх. № [ЕГН] от 29.05.2020 г., в което е определило условията за присъединяване на обекта на жалбоподателката.

Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), обекти на клиенти на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор. Присъединяваният обект трябва да отговаря на техническите изисквания на наредбата и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от ЗЕ.

Установи се по делото, че на 01.07.2020 г. жалбоподателката е информирана да се яви за получаване и подписване на изготвеното Споразумение към ДПЕРМ, в което условията за присъединяване са ясно и точно формулирани в съответствие с чл. 2 и чл. 7 от Наредба № 6. До настоящия момент предложеното Споразумение към ДПЕРМ не е подписано от клиентката, с което същата не е удостоверила, че е приела предложените условия. След подписване на Споразумението към ДПЕРМ, жалбоподателката е необходимо да подаде заявление за сключване на договор за продажба на електрическа енергия с доставчик, с приложени необходимите документи.

С оглед на горното, правилно КЕВР е преценила, че електроразпределителното и снабдително дружество не са нарушили нормативни разпоредби, регламентиращи процедурата по присъединяване на обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11К-00-9 от 10.06.2021 г., подадена от г-жа К. И. срещу [фирма] и [фирма].

В обобщение на изложеното, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът и заинтересованите страни претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да им бъде присъдено поотделно на основание чл. 143, ал.3 и 4 от АПК. Съдът го определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Административен съд София –град, III отделение, 55-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. И. И. срещу Решение № Ж-588/ 04.08.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е прекратено административното производство по жалба с вх. № Е-11К-00-9/ 10.06.202 г., подадена от К. И. И. срещу [фирма] и [фирма].

ОСЪЖДА К. И. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

ОСЪЖДА К. И. И., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] да заплати на „Ч. Р. България“ -АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от В. С. и П. Х. – членове на УС, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

ОСЪЖДА К. И. И. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица] да заплати на „Ч. Електро България“ -АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Крал и Х. Б. – членове на УС, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :